

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122013206
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122013206.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.11.2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. a spol. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/64/2022 zo dňa 01.03.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaných C. C. a A. B. vinnými zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na to na tom skutkovom základe, že

- dňa 22.03.2022 v čase okolo 12.18 hod. v D. na ul. E. XXXX/X z lavičky nachádzajúcej sa pred obytným blokom zobrala A. B. pánsku koženú tašku zn. Marcacio, ktorú následne C. C. prehľadal a vybral z nej 1 ks bankomatovú kartu F. G., 20 les stravných lístkov s názvom Dejauner v hodnote 4,50,-eur/lles a finančnú hotovosť vo výške 40,-eur, pričom odcudzenú tašku s ďalším obsahom -1 ks peňaženka hnedej farby a 1 ks puzdro na vizitky čiernej farby s rôznymi vizitkami, 1 ks vodičský preukaz č. H., 1 ks technický preukaz od vozidla I. J., 1 ks technický preukaz od motocykla BMW č. J., 1 ks technický preukaz od motorky č. K., zbrojný preukaz č. L. a 3 les povolenia k zbraniam B., B. a B., 1 ks banleomatová karta F. G. a 2 ks banleomatové karty M., 1 ks zásobník s 9 ks nábojov, 1 ks preukaz M. I. K. K. D. B. XXXXXX na meno N. M. O., 2 ks karty od bezpečnostného systému k autám tzv. PANDORA a 7 ks bločleov od natanleovania pohonných hmôt, správa od lekára, osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty č. M. XXXXXXXXXXXX a osvedčenie o registrácii a pridelení daňového identifikačného čísla č. XXXXXXXXXXXX ukryli pod most nachádzajúci sa v D. H. P. Q. a následne dňa 22.03.2022 v čase od 13.16 hod. do 17.50 hod. v D., v M. a v E. na rôznych predajných miestach spoločne vykonali bez súhlasu a vedomia majiteľa účtu deväť neoprávnených bezkontaktných platieb platobnou kartou č. XXXX XXXX XXXX XXXX, vedenou k bankovému účtu číslo M. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX ktorého majiteľom je N. M. O., a to: dňa 22.03.2022 v čase o 13:16:11 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 4,20,- eur v potravinách I. XX D., dňa 22.03.2022 v čase o 13:16:52 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 1,12,- eur v potravinách I. XX, D., dňa 22.03.2022 v čase o 13:31:32 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 1,33,- eur v potravinách I. XX, D., dňa 22.03.2022 v čase o 14:32:26 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 6,87,- eur v A. D., I., dňa 22.03.2022 v čase o 16:27:26 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 2,74,- eur v predajni J. N. XXX, M., dňa 22.03.2022 v čase o 17:45:00 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 34,23,- eur v O. L. E., dňa 22.03.2022 v čase o 17:47:39 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 4,06,- eur v O. L. E., dňa 22.03.2022 v čase o 17:49:19 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 10,67,- eur v O. L. E., dňa 22.03.2022 v čase o 17:50:21 hod. bezkontaktnú platbu vo výške 2,20,-eur v potravinách O. L. E., dňa 23.03.2022 v čase o 08.48:51 hod. a o 08:49:37 hod. dve bezkontaktné platby vo výške 6,90,- eur v potravinách O.

L. E., čím takto svojím konaním spôsobil N. M. O., trvale bytom D. - M., P. E. XXXX/XX neoprávnenými platbami škodu vo výške 67,42,- eur, odcudzením gastrolístkov Dejauner a finančnej hotovosti škodu vo výške 130,- eur a odcudzením pánskej tašky s peňaženkou a puzdrom na vizitky škodu vo výške najmenej 43,50- eur.

Za to im súd uložil :

Obžalovanému 1/ C. C. podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona pri rovnosti pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, oproti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnástich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanej 2/ A. B. podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri rovnosti pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, v spojení s § 54 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovaným spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť poškodenému N. M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, D. - M., škodu vo výške 130,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkázal poškodeného N. M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, D. - M., so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal okresný prokurátor písomne odôvodnené odvolanie, len čo do výroku o treste v neprospech obžalovanej A. B.. V jeho dôvodoch po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku a podstatných dôvodov, o ktoré okresný súd oprel záver o druhu a výmere trestu uloženého obž. A. B. uviedol, že uvedomujúc si, že trest má postihovať iba páchatel'a a má čo najmenej vplývať na jeho rodinu a blízke osoby, sa s uvedeným postupom sa nestotožnil a postup súdu pri ukladaní trestu a uložený trest považuje za neprimeraný a v rozpore s Trestným zákonom. Primárne poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaná B. bola v minulosti odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/2/2020 zo dňa 23.09.2020, podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou do 13.05.2022, pričom skutku, ktorý je predmetom tohto konania, sa dopustila počas trvania skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Obžalovanej tak bola daná možnosť preukázať, že je schopná viesť riadny život, avšak jej správanie sa počas skúšobnej doby nasvedčuje tomu, že účel trestu u nej nebol dosiahnutý a od protispoločenského konania ju neodradila ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody a ďalej pokračovala v páchaní trestnej činnosti. Za týchto podmienok možno dôjsť k záveru, že na ochranu spoločnosti, prevýchovu obžalovanej a odradenie iných páchatel'ov od páchania trestnej činnosti nepostačuje v danom prípade trest povinnej práce. Obžalovanú od uloženia zákonného trestu nemôže chrániť tá skutočnosť, že je rodičom detí, zvlášť za situácie, keď v minulosti bola odsúdená za skutok, právne kvalifikovaný ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona. Uvedené odsúdenie vyjadruje negatívny vzťah obžalovanej k plneniu jej rodičovských práv a povinností. Potrebné je tiež poukázať na prostriedky iných právnych odvetví, ktoré umožňujú počas prípadného výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti v prípade, ak ich rodičia nemôžu svoje rodičovské práva a povinnosti vykonávať. Taktiež poukazuje na to, že vzhľadom na odsúdenie v tejto veci s najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k rozhodnutiu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe počas odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/2/2020 zo dňa 23.09.2020 a obžalovaná bude povinná výkon podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody nastúpiť. Súd pri ukladaní trestu uplatnil jednu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, a to, že sa obžalovaná priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala. Obžalovaná sa síce k spáchaniu trestného činu priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, avšak priznanie neurobila už v prípravnom konaní, ale až na hlavnom pojednávaní a to až pod ťarchou dôkazov, s ktorými sa oboznámila pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, preto jej priznanie považuje za účelové, kde účelom priznania bolo dosiahnuť trest, ktorý by nebol spojený s odňatím slobody. Rovnako má za to, že pri priznaní v danom prípade absentuje aj prejav úprimnej ľútosti. Na prejav úprimnej ľútosti totiž nepostačuje len jeho verbálne prejavenie pred súdom. Nakoľko sa obžalovaná dopustila skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, má za to, že

takéto vnútorne uzrozenie je u obžalovanej absolútne vylúčené. Preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/64/2022 z 01.03.2023, čo do výroku o treste a uložil obžalovanej A. B. za spáchaný skutok kvalifikovaný ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, pri prevahe priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona oproti žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Po oboznámení sa z obsahom odvolania okresného prokurátora predložila obžalovaná prostredníctvom svojej obhajkyne O. N. M. písomne odôvodnené vyjadrenie, v dôvodoch ktorého uviedla, že prokurátor tvrdí, že na ochranu spoločnosti, prevýchovu obžalovanej a odradenie iných páchatel'ov od páchania trestnej činnosti nepostačuje v danom prípade trest povinnej práce. Navrhuje, aby Krajský súd v Prešove zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 41T/64/2022- 282 zo dňa 01.03.2023 čo do výroku o treste a uložil obžalovanej A. B. za spáchaný skutok nepodmienečný trest odňatia slobody. S názorom prokurátora obhajoba nesúhlasí. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanej by nepostihovalo iba obžalovanú, ale malo by s určitou negatívny vplyv na jej maloleté deti. Poukázala na správu Mestského úradu Lipany, z ktorej vyplýva, že obžalovaná má 11 detí, o svoju rodinu sa stará a zabezpečuje ju v rámci svojich možností. Trest povinnej práce umožní obžalovanej sa o svoje deti naďalej starať. Vzhľadom na všetky okolnosti tohto prípadu považuje obhajoba súdom uložený trest povinnej práce za spravodlivý, primeraný, postačujúci na ochranu spoločnosti, prevýchovu obžalovanej a odradenie iných páchatel'ov od páchania trestnej činnosti. Prokurátor považuje priznanie obžalovanej za účelové, tvrdí, že obžalovaná urobila priznanie až na hlavnom pojednávaní pod ťarchou dôkazov, že u obžalovanej absentuje prejav úprimnej ľútosť. Obžalovaná pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu navrhla uzavrieť dohodu o vine a treste. Podmienkou dohody o vine a treste je priznanie k spáchaniu skutku a uznanie viny. Nie je teda pravdivé tvrdenie prokurátora, že obžalovaná sa priznala až na hlavnom pojednávaní, keďže vôľu uzavrieť dohodu o vine a treste, ktorej podmienkou je priznanie k spáchaniu skutku, prejavila pred hlavným pojednávaním. Obžalovaná spáchanie skutku úprimne ľutuje a v trestnej činnosti pokračovať nechce. S poukazom na vyššie uvedené navrhla, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenými osobami postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupov konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku (obžalovaná urobila vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, pričom súd prvého stupňa jej vyhlásenie o vine riadne prijal a odvolanie bolo podané len čo do výroku o treste) preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste uložení obžalovanej A. B. a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanej A. B..

Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o druhu a výmere trestu v posudzovanom prípade.

Okresný súd tiež správne ustálil existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 36, § 37 Tr. zákona, pri ich rovnosti a to pri priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona) a v nadväznosti na to tiež v súlade so zákonom (§ 38 ods. 2, ods. 8 Tr. zákona) u obžalovanej určil trestnú sadzbu, v rámci ktorej potom určil druh a výmeru trestu v zmysle základných hľadísk a kritérií (§ 34 ods.1, ods. 4 Tr. zákona) pre naplnenie účelu trestu zohľadňujúc pri tom najmä pravidlo (ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona), že trest má postihovať len páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zohľadňujúc doposiaľ uvedené, v súhrne krajský súd konštatuje, že tak uložený druh trestu ako trest povinnej práce a jeho výmera 200 (dvesto) hodín v posudzovanom prípade u obžalovanej, hodnotiac ho v kontexte celého výroku o treste je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným, ktorý zodpovedá

plne zásadám pre ukládanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovanej, okolnosti, za ktorých sa skutku dopustila, ako aj osoby obžalovanej.

V reakcii na odvolacie námietky potom krajský súd len v stručnosti považuje za potrebné opätovne z obsahu vykonaného dokazovania po odkaze na sumarizáciu podstatných skutočností uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu poukázať na nasledovné.

Okresný súd vecne správne hodnotil rodinné pomery na strane obžalovanej A. B., ktorá v čase rozhodovania okresného súdu a teda aj určovania druhu a výmery trestu bola matkou jedenástich detí, ktoré boli v jej opatere, súčasne na materskej s maloletým dieťaťom a podľa jej vyjadrenia v tom čase bola opätovne tehotná.

Uloženie trestu odňatia slobody, ktorý by bol spojený s jej výkonom v posudzovanom prísade aj z pohľadu závažnosti trestnej činnosti, ktorej sa mala spoločne s obžalovaným C. C. dopustiť, kde obžalovaná nebola, aspoň sa tak javí, rozhodujúcim aktívnymi páchatelom žalovanej trestnej činnosti, priznávajúc sa k tomu, že získané finančné prostriedky chcela spolu s druhom použiť a aj mala použiť predovšetkým na zabezpečenie základných životných potrieb na nákup základných potravín, plienok a pod.) pre maloleté deti, ktoré mala v tom čase v starostlivosti.

Podľa krajského súdu je neprehľadnuteľným aj záver znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie O. I. R., ktorá v závere svojho znaleckého posudku č. 203/2022 konštatovala u obžalovanej ľahkú mentálnu retardáciu tzv. stav debilít, čo je stav trvalý, žiadnymi medicínskymi prostriedkami neovplyvniteľný, je charakterizovaný trvalým znížením rozumových schopností, jej pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný. Jej rozumovej vyspelosti je však potrebné prispôbiť priebeh samotného dokazovania a ako aj vedenia trestného konania.

V tomto kontexte, keď znalkyňa v záveroch znaleckého posudku konštatovala, že u obžalovanej vzhľadom na diagnostikovanú ľahkú mentálnu retardáciu, pod vplyvom ktorej mala mať obžalovaná zníženú rozpoznávaciu schopnosť, hodnotiť protiprávnosť konania jej kladeného za vinu, rovnako keď mala obžalovaná pred znalkyňou uviesť v rámci vyšetrenia a jej vlastného interview, že „nemali toto urobiť s druhom, no chcela len pre deti jedlo, nič viac“, potom krajský súd hodnotí postoj obžalovanej k žalovanej trestnej činnosti, ktorý v žiadnom prípade obžalovanú nezbavuje jej trestnej zodpovednosti.

Uvedené však dopĺňa komplexnosť hodnotenia rodinných pomerov obžalovanej, jej postoja k tejto trestnej činnosti, a ako bolo správne jej obhajkyňou v rámci vyjadrenia k odvolaniu prokurátora zvýraznené, aj jej postoja ešte k trestnému stíhaniu v prípravnom konaní, keď chcela uzdraviť dohodu o vine treste, ktorej nevyhnutným predpokladom je priznanie sa k spáchaniu skutku jej kladeného za vinu, včítane jej procesne bezchybného prehlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní, (čo v súhrne kvalifikuje odvoláciu námietku okresného prokurátora o úprimnosti priznania obžalovanej ako nedôvodnú), sú všetko skutočnosti, ktoré v súhrne pre krajský súd predstavujú podklad pre záver o zákonom a vecne správnom postupe okresného súdu v posudzovanom prípade, ak neukladal obžalovanej tak, ako to navrhovala prokuratúra trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, ale ukladal trest alternatívny - trest povinnej práce podľa § 54 Tr. zákona.

Toto boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd považoval odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a preto ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.